

om Bestemmelserne i Beskæftigelsesloven skal finde Anvendelse. Det vil særlig være Bidragsregler i Vej- og Vandløbslovgivningen, der kan blive Tale om at anvende.

Bestemmelsen i *Stk. 3* svarer til *Stk. 2* i den nugældende Lov, men adskiller sig fra denne gennem Indsættelse af en ny, indskrænkende Ekspropriationsbetingelse, nemlig at Iværksættelsen af det paagældende Arbejde skal være af *aabenbar beskæftigelsesmæssig Betydning*. Den tillige foreslaaede Ændring i Bestemmelsens Slutning beror paa, at der ogsaa for andet end Vej- og Viaduktarbejder kan gælde særlig Ekspropriationshjemmel, og at det ogsaa i denne Forbindelse maa anses for rimeligt, at disse Særregler i givet Fald kommer til Anvendelse fremfor Beskæftigelseslovens Regler, jfr. iøvrigt det foran ad *Stk. 2* anførte.

Til § 9.

(Nugældende Lovs § 8).

Denne Bestemmelse svarer bortset fra nogle ubetydelige redaktionelle Ændringer ganske til den nugældende Lovs § 8. Man har under Hensyn til Lovens mere vedvarende Karakter fundet det rimeligt at foreslaa, at de rent administrative Udgifter ved Udvalgets Arbejde, herunder Vederlag til Udvalgets Medlemmer, afholdes paa deaarlige Finanslove i Lighed med, hvad der er Tilfældet i andre faste Udvalg.

Til § 10.

(Nugældende Lovs § 9).

Bestemmelsen svarer bortset fra en redaktionel Ændring til den gældende Lovs § 9.

Til § 11.

(Nugældende Lovs § 10).

Stk. 1 er uændret i Forhold til den gældende Lovs § 10, *Stk. 1*.

Derimod foreslaas Bestemmelsen i den gældende Lovs § 10, *Stk. 2*, om, at Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser er fritaget for at betale Kontingent og Bidrag efter Arbejdsfordelingsloven, saa længe de er henvist til en Beskæftigelsesforanstaltning, ophævet. Bestemmelsen, der stammer fra Beskæftigelsesloven af 27. December 1940, og som er gaaet igen i den nugældende Lov af 30. Juni 1941, maa ses i Forbindelse med, at Lønningerne som Følge af 40 Timers Arbejdsugen og den særlige Timeløn var lavere end ved frit Arbejde.

Da Bidrag ifølge Arbejdsfordelingsloven er ophævet ved Lov Nr. 145 af 30. Marts 1942, og da det i Forslaget til § 3 er foreslaaet, at Arbejdsugen ved Beskæftigelsesforanstaltningerne udstrækkes til 48 Timer, og i Forslaget til § 5, at Afønningen baade for Akkordernes og Timelønnens Vedkommende bliver overenskomstmæssig, er Grundlaget for Bestemmelsen, der i administrativ Henseende har voldt Kasserne en Del Besvær, bortfaldet, hvorfor Bestemmelsen er foreslaaet ophævet.

Til § 12.

(Nugældende Lovs § 11).

Bestemmelsen er uændret.

Til § 13.

(Nugældende Lovs § 12).

Bestemmelsen er uændret.

Til § 14.

Bestemmelsen svarer til den nugældende Lovs § 14.

Til § 15.

Efter at den heromhandlede Beskæftigelseslovgivning nu har bestaaet i over 8 Aar, deraf den nugældende Beskæftigelseslov med mindre Ændringer fra 1. Januar 1941, har man ikke ment ved Lovens Fornyelse paa Forhaand at burde begrænse dennes Gyldighedsperiode til et vist Aaremaal. Det er nemlig som foran i de ledende Bemærkninger paavist af særlig Værdi, at Planlæggelsen, den stedlige forvaltningsmæssige Behandling og den tekniske Projektering af Beskæftigelsesforanstaltningerne saa vidt muligt er tilendebragt, forinden Arbejdsløsheden indtræder; men dette forudsætter, at Rammerne for Statens Tilskudsydelse bevares. I hvilket Omfang det er nødvendigt at udfylde disse Rammer ved at iværksætte offentlige Arbejder med Statstilskud, maa som hidtil afhænge baade af Fremtidens Beskæftigelsesforhold, og af hvilke Midler Lovgivningsmagten til enhver Tid maatte stille til Raadighed for dette Formaal.

Som Følge af den foreslaaede Ændring stilles der samtidig Forslag om at ophæve de i Arbejdsløshedslovens § 31 indeholdte Bestemmelser om Nødhjælpsarbejder, hvilke Bestemmelser under de hidtil gældende, tidsbegrænsede Beskæftigelseslove blot midlertidigt har været sat ud af Kraft, jfr. senest den nugældende Lovs § 13.